FÂRİS BİN ÎSÂ BAĞDADÎ

Evliyânın büyüklerinden. Hallâc-ı Mensûr'un halifesi idi. Bağdâd'da doğup, Semerkand'da vefât etti. Künyesi, Ebü'l-Kâsım olup, Ebû Tayyib de denildi. Ona Sûfî, Bağdadî ve Dîneverî nisbet edildi. Vefâtı 340 (m. 951) yılından sonra olmuştur.

Bağdâd'da tahsile başlayan Fâris bin Îsâ Bağdadî, daha sonra Horasan, Semerkand ve Merv'de de zamanın büyük âlimlerinden ilim tahsil edip, tasavvuf yolunda ilerledi. Cüneyd-i Bağdadî, Hallâc-ı Mensûr, Yûsuf bin Hüseyn, Ebü'l-Abbâs bin Atâ ve Hüseyn bin Muhammed, onun hocaları arasındaydı. Ebû Mensûr Mâtürîdî ve ebü'l-Kâsım Semerkandî ile aynı yıllarda yaşadı. Ebû Bekr bin İshâk Kûlabâdî-i Buhârî, kitaplarında ondan vasıtasız olarak rivâyetlerde bulundu. Abdullah-ı Sülemî ve İmâm-ı Kuşeyrî de eserlerinde, onun talebeleri vasıtasiyle rivâyetlerde bulundular. Hocası Yûsuf bin Hüseyn'in, Zünnûn-i Mısrî hazretlerinin talebelerinden olması dolayısiyle; ondan, Zünnûn-i Mısrî hazretlerinin pek kıymetli sözlerini rivâyet etti.

Ömrü boyunca, Allahü teâlânın dînini doğru olarak öğrenmek, öğrendiklerine uygun olarak yaşamak ve O'nun rızâsına kavuşmak için çalıştı. İnsanların huzûr ve se'âdete kavuşmaları için uğraştı. Çok ibâdet eder, pek güzel sözlerle insanlara doğru yolu anlatır. Onların din ve dünyâ se'âdetine ulaşmaları için bütün gücüyle çalışırdı.

Bu mübârek zâttan ders alıp, talebeleri arasında olmakla şereflenenlerden; Ahmed bin Ali bin Ca'fer, Ali bin Ahmed Buznânî, Muhammed bin Ahmed Fârisî, ondan duyduklarını rivâyet etmişlerdir.

Kendisi anlatır: "Hallâc-ı Mensûr'a "Mürîd kimdir?" diye sordum. "Mürîd, maksadı Allahü teâlâ olan ve O'na kavuşmayınca hiçbir şeye meyletmeyen kimsedir" buyurdu.

"Nefsine biraz istirahat ver, ona bu kadar yüklenme" diyen dostlarına: "Allahü teâlâya kavuşacağım yolu kesemem" buyurdu.

"Cüneyd-i Bağdadî hazretleri çok namaz kılardı, ölüm vaktinde de ders yapıyorduk ve o îmâ ile namaz kılıyordu" buyurdu.

Fâris bin Îsâ Bağdadî buyurdular ki: "Allahü teâlânın muhabbetiyle yananların kalbleri, Allahü teâlânın nûru ile aydınlanmıştır. Bunlar şevke gelince; bu nûr, gökle yer arasını aydınlatır. Sonra Allahü teâlâ bunları meleklerine takdim eder ve: "Bunlar bana kavuşmak isterler, siz şahid olun ki, ben bunlara onlardan daha çok hasretim" buyurur."

Hocaları vasıtasıyla Zünnûn-i Mısrî hazretlerinden nakleder:

"Kim güzel amelini riyakârlıkta kullanırsa, onun yapmış olduğu iyi ameller günaha dönüşür." "Bir dostum vefât etmişti. Birgün rü'yâmda gördüm. Allahü teâlânın kendisine nasıl muâmele

ettiğim sordum. Allahü teâlânın “Ben seni affettim. Sen dünyâda fakîrlere, benim rızam için yiyecek götürüyor, onları doyuruyordun” buyurduğunu anlattı.”

Ârif, hergün korku içindedir. Çünkü o, hesap vaktinin her saat yaklaştığını yakînen bilmektedir.”

1) Risâle-i Kuşeyrî cild-2, sh. 629

2) Nefehât-ül-üns sh. 205

3) Tabakât-üs-sûfiyye sh. 23, 317

4) Târîh-i Bağdâd cild-12, sh. 390